

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ข่าวสารนับว่าเป็นสิ่งที่สำคัญ เพราะข่าว ทำให้คนหันต่อเหตุการณ์ ผู้คนสนใจต่อเหตุบ้านการเมืองมากขึ้น สถานีโทรทัศน์หลายช่อง หลายสถานี จึงให้ความสำคัญกับการนำเสนอข่าวในรูปแบบรายการข่าวมากขึ้น ซึ่งการนำเสนอข่าวนั้นต้องการนำเสนอความจริง ชัดเจน เป็นกลาง น่าเชื่อถือ โดยข่าวในลักษณะนี้ จะเน้นการนำเสนอที่ไม่ซับซ้อน ใช้การตอบโต้ใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร ผู้บริโภคข่าวสารสามารถเข้าใจในเรื่องนั้นๆ ได้ทันที ปัจจุบันในประเทศไทยมีการนำเสนอรายการประเภทข่าวของสถานีโทรทัศน์ต่างๆ มากขึ้น เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนเวลาในการออกอากาศกับรายการประเภทอื่นๆ ซึ่งรายการประเภทข่าวมีการนำเสนอทั้งในรูปแบบข่าวนัดสั้นสั้น ชั่วโมง ข่าวภาคเช้า ข่าวภาคเที่ยง ข่าวภาคค่ำ รวมถึงข่าวดึก และมีการนำเสนอรายการข่าวในรูปแบบการเล่าข่าวเพื่อให้ดูน่าสนใจ น่าติดตาม บางสถานีได้ให้ความสำคัญการนำเสนอรายการข่าวมากจนดูโดดเด่นกว่ารายการประเภทอื่นๆ (ไพบูรณ์ คะเชนทรพรรค, 2547) กอปรกับประชาชนได้ให้ความนิยม และสนใจติดตามข่าวสารเหตุการณ์บ้านเมืองมากขึ้น การเน้นนำเสนอรายการข่าวมาก สถานีก็มีเรตติ้ง (Rating) สูงขึ้นจนเป็นหน้าตาของสถานี จะเห็นได้ว่าปัจจุบันนี้ข่าวสารเป็นสิ่งที่อยู่รอบๆ ตัว ผู้บริโภคข่าวสารมีความรู้เท่าทัน มีวิจารณญาณในการเลือกรับข่าวสารมากขึ้น ในขณะที่ผู้สื่อข่าว ผู้ที่ทำหน้าที่นำเสนอข่าวอย่างผู้ประกาศควรตระหนักถึงจรรยาบรรณสื่อสารมวลชน การนำเสนอข่าวที่ถูกต้อง เป็นกลาง น่าเชื่อถือ เพื่อประโยชน์สูงสุดของผู้บริโภคข่าวสาร สังคม และประเทศชาติต่อไป

ในแต่ละวันมีเหตุการณ์ต่างๆ เกิดขึ้นมากมาย ผู้สื่อข่าวจึงต้องพิจารณาข้อมูลข่าวสารเพื่อคัดเลือกเหตุการณ์ที่ประชาชนควรรับทราบ ซึ่งข่าวที่น่าสนใจ น่าติดตาม และน่าเชื่อถือนั้นมีองค์ประกอบหลักๆ ในการนำเสนอ เช่นรายการข่าวโทรทัศน์จะมีการนำเสนอเนื้อหาโดยการรายงานความเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นจริงตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ด้วยความรวดเร็ว จะนำเสนอการดำเนินเรื่องในรูปแบบการสนทนาหรือเล่าเรื่อง เช่น การใช้คำพูดธรรมดาที่คนธรรมดาใช้พูดในชีวิตประจำวัน ใช้พูดที่คนสามารถเข้าใจง่ายเหมือนกับเล่าให้คนฟัง ใช้คำง่ายๆ หลีกเลี่ยงคำหรือ

ศัพท์เทคนิค เลี่ยงการเสนอความคิดที่เข้าใจยาก และใช้ประโยคบอกเล่าง่ายๆ เป็นต้น (หลักการเขียนข่าวโทรทัศน์, www.huso.kku.ac.th)

สื่อโทรทัศน์ มีผู้ที่นำเสนอข่าวสารแก่ประชาชน คือ ผู้ประกาศข่าว ซึ่งเป็นผู้ที่ทำการนำเสนอข้อมูลข่าวสารด้วยน้ำเสียง เช่น การอ่าน หรือเล่าข่าว ให้น่าติดตาม น่าสนใจ และน่าเชื่อถือ ซึ่งสิ่งที่สามารถสร้างความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวได้ในเบื้องต้น คือ การสอบผ่านการทดสอบการเป็นผู้ประกาศ จากสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (กสทช.) เพื่อเป็นเครื่องการันตีมาตรฐานของผู้ประกาศข่าว ในการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง ทำให้ประชาชนผู้รับข่าวสารเกิดความเชื่อถือต่อข่าวสาร และผู้ประกาศมากขึ้น

ตาม เชื้อสถาปนศิริ ในฐานะผู้จัดการงานวิชาการ โครงการศึกษาและเฝ้าระวังสื่อฯ เล่าถึงรายการคุยข่าว/เล่าข่าวว่า ทุกวันนี้ ประชากรไทยเปิดรับรายการเล่าข่าวจากสื่อทางฟรีทีวีจำนวนมาก จากการศึกษาพบว่าพิธีกรใช้ภาษาที่ตลก ขำขัน มีการแสดงความคิดเห็นส่วนตัว รวมทั้งใช้ภาษาที่ชี้นำความคิดอีกด้วย นอกจากนี้ยังพบว่า จุดเด่นของรายการเล่าข่าวคือ การให้ผู้ชมมีส่วนร่วมด้วยการส่งข้อความอิเล็กทรอนิกส์ผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ มายังรายการเล่าข่าวเหล่านี้ ไม่ว่าจะเป็นเพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข่าว เล่นเกมชิงรางวัล แจกข่าวสาร หรือเพื่อสื่อสารกับบุคคลอื่นก็ตาม สำหรับข้อดีของรายการเล่าข่าวคือ สามารถกระตุ้นให้ประชาชนหันมาบริโภคข่าวสารกันมากขึ้น ข่าวถูกย่อให้เข้าใจได้ง่าย และมีความสนุกสนานในการรับชม มีคุณค่าในแง่การสร้างสีสันให้สังคม เน้นการเล่าเรื่องที่เร้าอารมณ์ผู้ชม ดังนั้นประชาชนในยุคสมัยนี้ ส่วนใหญ่จะติดตามรับชมข่าวสารในรูปแบบรายการเล่าข่าว และมีแนวโน้มที่มากขึ้นเรื่อยๆ ทำให้สถานีโทรทัศน์เกือบทุกช่อง จะต้องมียุทธศาสตร์การนำเสนอแบบเล่าข่าวอยู่ด้วยเพื่อดึงความนิยมของผู้รับชมให้มากขึ้น

ผู้ประกาศข่าวมีหน้าที่ในการนำเสนอข่าวเป็นหลัก ให้ผู้ชมเกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง แต่หากสามารถสร้างความประทับใจแก่ผู้ชมได้ ก็จะนำมาซึ่งการติดตามรายการและสถานีโทรทัศน์ต่อไป ผู้ประกาศจึงนับว่ามีความสำคัญต่อความสำเร็จของรายการและสถานีโทรทัศน์เป็นอย่างมาก เพราะผู้ประกาศคือส่วนหนึ่งของภาพลักษณ์รายการและสถานีโทรทัศน์ ดังนั้นจึงต้องมีกระบวนการต่างๆ เพื่อคัดเลือกผู้ประกาศอย่างพิถีพิถัน

สายสวรรค์ ขยันยิ่ง ผู้ประกาศข่าวและพิธีกรรายการโทรทัศน์ ที่ได้รับความนิยมและรับรางวัลพระราชทานประเภทผู้อ่านข่าวที่ใช้ภาษาไทยดีเด่นทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ จากกรมประชาสัมพันธ์ ปี 2544-2546 ได้กล่าวถึงเทคนิคการสื่อสารแบบผู้ประกาศข่าว ในเว็บไซต์ saisawankhayanying.com เรื่อง ทักษะผู้ประกาศในการสื่อสารให้สัมฤทธิ์ผลว่า “ไม่ว่าผู้ประกาศจะถูกวางบทบาทเป็นผู้ “อ่าน” หรือผู้ “เล่า” ต้องมีทักษะหลายอย่างประกอบกัน ประการแรก คือ ความรู้ความเข้าใจในข่าว เพราะบทบาทโทรทัศน์ทั่วไป จะหาที่พิมพ์มาอย่างถูกต้องร้อยเปอร์เซ็นต์

นั้นยาก บางครั้งพบคำที่พิมพ์ผิด ตัวสะกดผิดๆ ถูกๆ หรือพิมพ์ตกหล่นมาก็ต้องใช้ทักษะทางภาษา ช่วยเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง หรือแก้ไขคำผิดได้ในวินาทีนั้น ที่ร้ายยิ่งกว่าพิมพ์อักษรผิดก็คือ ประเด็นผิด ตลอดจนชื่อเฉพาะต่างๆ ทั้งชื่อบุคคล ชศ ตำแหน่ง และสถานที่สำคัญที่บทความเขียนผิดมา ผู้ประกาศควรทำการบ้าน เตรียมความพร้อม ทำความเข้าใจในข่าวนั้นๆ และหมั่นหาความรู้รอบตัว เพื่อป้องกันความผิดพลาดที่ตามมา ต้องมีความรอบคอบรัดกุมในการใช้ภาษาในบทความให้มากขึ้น

ประการที่สอง คือ มีทักษะการออกเสียงอย่างถูกต้อง และชัดเจนน่าฟัง ไม่ใช่แค่อ่านหนังสือออกแต่ต้องถึงขั้นอ่านหนังสือแตก คือแตกฉาน สามารถนำเสนอข่าวได้ไม่ว่าจะมีบท หรือไม่มีบทเล่าข่าว แต่สามารถใช้ภาษาข่าวซึ่งเป็นภาษาแบบกึ่งทางการจนถึงภาษาทางการได้ดีมาก ทั้งยังต้องมีขุมเสียงแจ่มใสกังวาน พุดชัดถ้อยชัดคำ มีจังหวะพอดี ไม่เร็วหรือช้าจนเกินไป ซึ่งหากเป็นเมื่อก่อนหากผู้ใดจะเข้ามาเป็นผู้ประกาศ ต้องผ่านการสอบบัตรผู้ประกาศจากกรมประชาสัมพันธ์ ที่เข้มงวดมากๆ ต้องพิจารณาอย่างละเอียด และแม้จะสอบผ่าน สอบได้แล้ว ทางกรมประชาสัมพันธ์ จะมีผู้ที่ทำหน้าที่ติดตามตรวจสอบหน้าจอโทรทัศน์ และมีคำเตือนรายบุคคลเป็นระยะๆ แต่ตั้งแต่ปี 2552-2553 ไม่ได้มีการจัดสอบ ทำให้มีคนที่ทำงานหน้าจอโทรทัศน์ หรือผู้ประกาศเป็นจำนวนมาก และมักจะไม่มีระดับระวังเรื่องการใช้ภาษาทั้งการพูดการอ่าน

ประการที่สาม คือ ทักษะการสัมภาษณ์ การจับประเด็น และการสรุป เนื่องจากผู้ประกาศ ไม่ใช่แค่อ่านข่าวตามบทเท่านั้น แต่บ่อยครั้งที่จะต้องสัมภาษณ์แหล่งข่าวสดๆ ด้วย ดังนั้น จึงต้องรู้จักวิธีการสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ข้อมูลข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากบทข่าวที่อ่านไป วิธีการตั้งคำถามเพื่อให้ได้คำตอบส่วนใหญ่ต้องเป็นคำถามปลายเปิด ในระหว่างการสัมภาษณ์ ก็ต้องใช้ทักษะการฟังให้เข้าใจ และจับประเด็นตามไปด้วย และมีเทคนิคการสรุปใจความสำคัญได้อย่างสั้นกระชับ ไม่นำคำพูดของผู้สัมภาษณ์มาพูดซ้ำอีก สิ่งเหล่านี้ต้องอาศัยการฝึกฝน และประสบการณ์ของผู้ประกาศที่ผ่านชั่วโมงบินมานานจึงจะสามารถทำได้

ประการสุดท้าย การนำเสนอภาษาที่สุภาพ และน่าเชื่อถือ ซึ่งรวมถึงการแต่งกาย เสื้อผ้า การแต่งหน้า ทรงผม ที่ดูสุภาพ น่าเชื่อถือ ไม่ดูฉูดฉาดหวือหวาจนโดดเด่นกว่าข่าว รวมทั้งการแสดงสีหน้าท่าทาง การใช้มือประกอบ ทั้งหมดต้องแสดงออกแต่พองาม เหมาะกับรูปแบบของรายการข่าวนั้นๆ เพราะไม่ว่าจะเป็นพิธีกร เป็นผู้ดำเนินการเสนา เป็นนักพูด นักประชาสัมพันธ์ หรือนำเสนอข้อมูลต้องอาศัยทักษะการพูด การอ่าน การใช้เสียง ต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่จะนำเสนอ การสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ข้อมูลเพิ่มเติม การจับประเด็น การสรุปใจความสำคัญ และต้องใช้ภาษาการประกอบการนำเสนอที่เหมาะสม ถ้าหากการนำเสนอที่ต้องการความน่าเชื่อถือมาก ก็ต้องมีเคล็ดลับ ฝึกฝนทักษะของผู้ประกาศข่าว ปรบใช้ให้มากขึ้น”

เนื่องจากการนำเสนอข่าวสารอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับมีจำนวนผู้ประกาศที่มากขึ้น อาจพบกับปัญหาหรืออุปสรรคที่เกิดจากผู้ประกาศข่าว เช่น การอ่าน สะกดชื่อผิด การระบุตำแหน่ง ไม่ถูกต้อง การแบ่งวรรคตอนผิด ออกเสียงควบกล้ำไม่ถูกต้อง ดังนั้นผู้ประกาศข่าวในปัจจุบันควรมี คุณสมบัติพื้นฐานของผู้ประกาศข่าว อันส่งผลต่อภาพลักษณ์ที่ดีในสายตาของผู้ชม และความน่าเชื่อถือต่อตัวผู้ประกาศ และต่อสถานีโทรทัศน์นั้นๆ ด้วย ดังนี้

1. อ่านออกเสียงถูกต้อง ควบกล้ำชัดเจน ชัดถ้อยชัดคำ มีจังหวะ มีชีวิตชีวา
2. มีความสามารถในการสื่อสารให้ผู้ชมเข้าใจได้ง่าย ผู้ประกาศต้องมีความรู้ มีความเข้าใจในข่าว สามารถจับประเด็นสำคัญของข่าวได้
3. สามารถแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้าได้ ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่จำเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะผู้ประกาศข่าวที่รายงานสด ต้องสามารถแก้ไขสถานการณ์ได้ทันที
4. มีบุคลิกน่าเชื่อถือ มีการวางสีหน้า ท่าทางในการแสดงออกที่มีความมั่นใจ รวมถึงการแต่งกาย เสื้อผ้า ทรงผม ต้องดูสุภาพ เหมาะสมกับรูปแบบรายการนั้น ๆ
5. คุณสมบัติอื่นๆ ผู้ประกาศข่าวยังต้องเป็นผู้ที่มีความรอบรู้ ต้องใฝ่รู้ อ่านมาก ฟังมาก มีการเตรียมพร้อมเสมอ จำเป็นต้องฝึกทักษะทั้งการฟัง พูด อ่าน เขียน และฝึกวิธีการสื่อสารเพื่อให้ผู้ชมเชื่อถือและประทับใจ (กัทธีรา สารากรบริรักษ์, 2557)

จากความสำเร็จในเรื่องผู้ประกาศข่าวดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงสนใจศึกษาถึงคุณลักษณะที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง เนื่องจากผลการสำรวจการรับชมโทรทัศน์ของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในปี พ.ศ. 2551 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (การสำรวจสื่อมวลชน 2551 วิทย์และโทรทัศน์, www.nso.go.th) พบว่ามีผู้รับชมโทรทัศน์สูงสุดจำนวน 18.9 ล้านคน และรับชมรายการประเภทบันเทิงมากกว่ารายการข่าวและส่วนมากเป็นผู้สูงอายุ ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างที่มีต่อคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพ ทักษะการสื่อสาร และปัจจัยเสริมด้านอื่นๆ ของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอ โดยเปรียบเทียบความแตกต่างลักษณะทางประชากร เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ ของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง มีผลต่อการประเมินความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ แตกต่างหรือไม่ อย่างไร ทั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางสร้างมาตรฐานการพัฒนาคุณลักษณะของผู้ประกาศข่าวในประเภทรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ในประเทศไทยให้มีความน่าเชื่อถือ ในฐานะบุคลากรด้านสื่อสารมวลชนต่อไป

2. ปัญหาการวิจัย

2.1 คุณลักษณะใดในด้านบุคลิกภาพของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ที่ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอ ตามความคิดเห็นของประชาชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

2.2 คุณลักษณะใดในด้านทักษะการสื่อสารของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ที่ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอ ตามความคิดเห็นของประชาชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

2.3 ปัจจัยเสริมใดที่ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ที่ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอ ตามความคิดเห็นของประชาชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

2.4 ลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ ที่แตกต่างกันของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง มีความน่าเชื่อถือผู้ประกาศข่าวในรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

3. วัตถุประสงค์การวิจัย

3.1 ศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ที่ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

3.2 ศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อคุณลักษณะด้านทักษะการสื่อสารของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ที่ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าวที่นำเสนอของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

3.3 ศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยเสริมที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

3.4 เปรียบเทียบลักษณะทางประชากรของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง กับความคิดเห็นที่มีต่อคุณลักษณะที่น่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์

4. กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

5. สมมติฐานการวิจัย

5.1 ลักษณะทางประชากรของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าว ในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านบุคลิกภาพแตกต่างกัน

5.2 ลักษณะทางประชากรของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าว ในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านทักษะการสื่อสารแตกต่างกัน

5.3 ลักษณะทางประชากรของประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ด้านปัจจัยเสริมแตกต่างกัน

6. ขอบเขตการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ได้กำหนดศึกษาคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพและด้านทักษะการสื่อสารของผู้ประกาศ และปัจจัยเสริมในด้านต่างๆ ของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ที่ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของประชาชนที่รับชมข่าวโทรทัศน์ โดยมีการกำหนดขอบเขตการศึกษา ดังนี้

6.1 งานวิจัยนี้ศึกษาประชาชนที่รับชมข่าวโทรทัศน์ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 8 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ อุบลราชธานี อำนาจเจริญ ศรีสะเกษ และจังหวัดยโสธร

6.2 ศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อคุณลักษณะที่น่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ในประเทศไทยในด้านบุคลิกภาพ ทักษะด้านการสื่อสาร และปัจจัยเสริม

6.3 ศึกษาคุณลักษณะผู้ประกาศข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ในครั้งนี้ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม ระหว่างเดือน พฤศจิกายน – ธันวาคม 2561

7. นิยามศัพท์เฉพาะ

7.1 ผู้ประกาศข่าวโทรทัศน์ หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่สื่อสารกับผู้ชมผ่านทางสถานีโทรทัศน์ในประเทศไทย รวมถึงคำเรียก เช่น ผู้อ่านข่าว ผู้เล่าข่าว ในรูปแบบรายการข่าว

7.2 รายการข่าวประเภทเล่าข่าว หมายถึง รูปแบบรายการข่าวที่นำเสนอข่าวสาร ให้มีความน่าสนใจ โดยผู้ประกาศข่าว เป็นผู้เล่า หรือ พุดคุย เพื่อเรียงลำดับอธิบายที่มาที่ไปของข่าวนั้นแก่ผู้ชมข่าวทางโทรทัศน์

7.3 ความคิดเห็นที่มีต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศ หมายถึง ความคิดเห็นเฉพาะบุคคลที่มีต่อลักษณะเฉพาะ หรือคุณสมบัติของ ผู้ประกาศข่าวโทรทัศน์ ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ ทักษะการสื่อสาร และปัจจัยอื่นๆ ของผู้ประกาศข่าว ในการนำเสนอข่าวในรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ที่ทำให้ประชาชน ผู้รับชมเลือกพิจารณา เชื่อถือข้อมูลข่าวสารว่าเป็นข้อเท็จจริง นำเสนอด้วยความเป็นกลาง และไม่แฝงด้วยทัศนคติใดๆของผู้ประกาศข่าว

7.4 ความคิดเห็นที่มีต่อคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพ หมายถึง ความคิดเห็นที่มีต่อบุคลิกภาพของพิธีกร หรือผู้ประกาศข่าวที่แสดงออกในการนำเสนอข่าวโทรทัศน์ ทั้งภายนอกและภายใน ได้แก่ สีหน้า ท่าทางการแสดงออก การแต่งกาย ทรงผม การแต่งหน้า

7.5 ความคิดเห็นที่มีต่อคุณลักษณะด้านทักษะการสื่อสาร หมายถึง ความคิดเห็นที่มีต่อทักษะการสื่อสารในด้านการ อ่าน พุด ออกเสียงภาษาไทยการควบกล้ำ อักษรนะ น้ำเสียง จังหวะในการนำเสนอข่าว

7.6 ความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยเสริม หมายถึง ความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยเสริมอื่นๆ ที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ประกาศข่าว ได้แก่ ภาพลักษณ์สถานีโทรทัศน์ในประเทศไทย เช่น ช่อง ชื่อสถานี ประสบการณ์การทำงานในการเป็นผู้ประกาศ ผู้สื่อข่าว หรือเป็นบุคลากรด้านสื่อสารมวลชนมาก่อน ทัศนคติต่อประเด็นข่าว จำนวนผู้ประกาศในรายการเล่าข่าว ฉาก แสง ในรายการข่าว เป็นต้น

8. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

8.1 สามารถเป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพ และคุณลักษณะที่น่าเชื่อถือในด้านต่างๆของผู้ประกาศข่าว ในรูปแบบรายการประเภทเล่าข่าวทางโทรทัศน์ภายในประเทศ รวมถึงเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจในงานผู้ประกาศข่าวโทรทัศน์ ซึ่งสามารถใช้เป็นแนวทางในการศึกษาเรียนรู้ และปรับปรุง พัฒนา คุณลักษณะที่น่าเชื่อถือได้ต่อไป

8.2 นำผลการศึกษาที่ได้มาใช้ในการต่อยอดการศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนา
คุณลักษณะของผู้ประกาศข่าวที่น่าเชื่อถือ ในสื่อสารมวลชนประเภทอื่นๆ ในประเทศได้

